

Genieten bij Gieten

Op zaterdag 24 januari, werd de 'sfeervolle winterwandeling' gestart in de bossen bij Gieten. De plaats klopte nog wel en de winter deed weliswaar ook zijn best maar een winterwandeling werd het niet. Een soort witte motregen deed nog wel een poging maar de gure wind en de grauwe luchten deden toch meer aan de late herfst denken. Nee.. voor de sfeer moesten wij het toch echt hebben van de waarnemingen gecombineerd met het enthousiasme van de excursieleiders. Deze te prijzen instelling was waarschijnlijk bij velen reeds bekend want er waren maar liefst 32 mensen op deze excursie afgekomen.

Die toch wel erg overweldigende opkomst was voor Wim Woudman aanleiding om de excursie in twee groepen te verdelen en hij vond Aart van der Spoel bereid een deel te begeleiden.

Nadat, rekening houdend met de windrichting, een route was bepaald en er door Wim nog een oproep werd gedaan om mee te werken aan het Atlas-project, werd ons tevens verzocht om tijdens het gedeelte van de wandeling dat door het bos zou lopen ons te richten op het hoofddoel namelijk: het observeren van vogels. Tijdens de stukken door het open veld en wind zouden we ons ook 'mogen' bezighouden met communicatie, waarvan natuurlijk ook het belang niet moet worden onderschat. Zo togen wij op pad. Al vrij snel werd een groep van zo'n 20 Geelgorzen ontdekt die zichzelf prachtig situeerden afwisselend tegen grijze luchten en zwarte aarde.

Even verder vloog een middelgrote groengele vogel in en gelijk weer uit een boom. Helaas te kort voor de meeste mensen in de groep om hem goed te zien en daar ik op mijn vorige excursie nog tussen de Bonte Toekans liep kon ik niet op de juiste soortnaam komen. Wim kon gelukkig nog net zien dat het wel om een Groene Specht moest gaan. Met behulp van deze soort bleek duidelijk het voordeel van het wandelen in de eerste groep want even later zagen wij deze mooie vogel nogmaals en nu wel met de hele eerste groep. De groep van Aart heeft deze soort helaas niet gezien.

Al snel bleek hoeveel meer je 'ziet' als je weet wat je hoort, oftewel als je de vogels op hun geluiden herkent. Achter elk verschillende toontje, piepje, droeve of blijde noot zat een vogelsoort die door Wim benoemd werd

en omdat men zich de betreffende vogel wel uit de gids kan inbeelden keek ik wel anders aan tegen de dichte naaldboombegroeiing waarin zich dus ineens een onzichtbaar Goudhaantje bevond.

Door hun geluid troffen we even verderop ook een bijzonder grote groep Appelvinken aan. Bijzonder, omdat tien (naar mijn overtuiging elf exemplaren) zelden worden waargenomen. Een prachtige vogel, die mij ergens weer aan een Toekan deed denken, met zijn in verhouding grote snavel.. De vogel broedt ook in de stad, maar is daar door zijn verblijf veelal hoog in de toppen, moeilijk te zien.

Na een lus gelopen te hebben zagen wij groep twee ingespannen kijkend langs het pad staan. Wim trok gelijk een sprintje om een mogelijk bijzonder waarneming ook met zijn gedeelte van de excursie te kunnen delen. De groep Aart meldde inderdaad een Klapexster te hebben waargenomen, deze bleek nog in de buurt. Een prachtige vogel die er blijkbaar van houdt bekeken te worden, zat karakteristiek steeds net hoger dan zijn omgeving mooi te wezen met een mooie brede zwarte oogstreep die mij deed denken aan de boeven bij Donald Duck. Zelfs een juist op dat moment prachtig overvliegende Havik deed de Klapexster niet wegvliegen.

Nadat Wim dankzij een gelukkige sanitaire stop nog een Kuifmees had gehoord hadden we waarschijnlijk voorlopig even genoeg moois voorgeschoteld gekregen want de dis bleef namelijk nagenoeg leeg tot de lunch. Hierdoor konden we een tijdje lekker doorwandelen. Boven het beekdal (van de Andersche Diep) troffen we nog wel verscheidene Buizerds aan die, zo werd geopperd door een aanwezige 'Canadese vallenzetter'-althans daar leek 'ie op (Willem dus)-wellicht een makkelijke prooi vonden in door het hoge water omhoog gedreven muizen.

De lunch ging bij velen gepaard met meegebrachte warme dranken uit thermoskannen die een opvallende gelijkenis vertoonden; alle onbreekbaar en verhoudingsgewijs zwaar. Waarmee het gevecht tegen de elementen definitief in ons voordeel beslecht leek. Waar blijft de tijd waarin je als NJN'er met slechts wat boterhammen, bedremmeld de toegang tot het enige restaurant in Lauwersoog in de winter geweigerd kreeg omdat er teveel stro in de zojuist uit klompen of laarzen bevrijde sokken (ja geitenwollen) achterbleef. Heerlijk smaakte evenwel ook de warme chocolade uit mijn eigen grote zware thermoskan.

Na voortzetting van de wandeling werd ons nog een vliegshow opgevoerd door een club van Vinken, Groenlingen een Ringmus en Kepen. Waarbij met name bij de lage loopings tegen de achtergrond van een donkere bommenrij de witte stuiten van de Kepen zeer fraai te zien waren. De tegen de lucht zwart/wit lijkende vogels bleken trouwens in vlucht verrassend gekleurd te zijn.

Op deze plek, waar een paar jaar geleden nog een Grote Trap was gezien, vloog nu een Sperwer voorbij en even verderop stond een enigszins hierop gelijkende vogel met veel minder ronde vleugels en met een totaal ander vliegbeeld te bidden. Deze Torenvalk, bracht het aantal roofvogelsoorten op vier.

Bij een mooi uitzichtspunt aangekomen meende een van de deelnemers wederom een Klapekster te bespeuren.

Ditmaal erg ver weg zodat de determinatie het moest hebben van het feit dat een op takje boven zijn omgeving zittend lichtgrijs vlekje weinig van zijn plek kwam.

Gelukkig kon de route makkelijk zo worden aangepast dat we deze observatie konden natrekken en het was inderdaad een tweede Klapekster. Ditmaal zeer fraai te zien.

De koek bleek daarna enigszins op, maar bij de warme appelgebak in een bekende uitspanning in Gieten konden wij alleszins terugzien op een geslaagde tocht van $\pm 12,5$ km langs beek en bos. Het ontbreken van de beloofde kruiskoppen.. eh Kruisbekken en ook het verzoek om dit stukje te produceren mocht deze pret niet meer drukken.

Adri Groenendal